

ת"פ 56256/11/15 - מדינת ישראל נגד משה לקר, אירית גמליאל, עומר חיות, סער סמואלס, ליאור דוראני, חיים בן בנשתי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56256-11-15 מדינת ישראל נ' לקר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד

1. משה לקר
2. אירית גמליאל
3. עומר חיות
4. סער סמואלס
5. ליאור דוראני
6. חיים בן בנשתי

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת יריב

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז בר-צבי

גזר דין לנאשם 5

כללי

1. הנאשם 5 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת סחיטה בכח לפי סעיף 427 רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 380 ו-382(א) לאותו החוק.

2. ביום 13.9.22 נגזר דינו של הנאשם, יחד עם הנאשמים 1 ו-3 על ידי כב' השופט אילן סלע. בגזר הדין נסקרו בצורה מפורטת נסיבות ביצוע העבירות, האמור בתסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, עברו הפלילי של הנאשם, הראיות שהגישו הצדדים במסגרת פרשת העונש וטיעוניהם לעונש.

בעניינו של הנאשם קבע כב' השופט סלע מתחם עונש הולם שבין שישה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות.

כב' השופט סלע מצא, לא בלי התלבטות, כי בעניינו של הנאשם יש הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום ממשיים, וגזר עליו 400 שעות שירות לתועלת הציבור, צו מבחן למשך שנה, שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שלא יעבור אחת מהעבירות שבהן הורשע או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, ופיצוי

לנפגע העבירה בסך 2,500 ₪.

3. ביום 20.10.22 הודיע שירות המבחן כי מאז מתן גזר הדין ערך ניסיונות רבים ליצור קשר עם הנאשם לצורך גיבוש תכנית השירות לתועלת הציבור, ללא הצלחה. שירות המבחן תיאר כי ביום 2.10.22 פנה לב"כ הנאשם וביקש את עזרתו ביצירת קשר עם הנאשם, וזמן קצר לאחר מכן, ביום 5.10.22, הנאשם יצר קשר עם שירות המבחן, התקשה להסביר את ניתוק הקשר, אך ביטא נכונות מילולית לשתף פעולה לצורך גיבוש תכנית השירות לתועלת הציבור. אף על פי כן, מאז אותו מועד, כל הניסיונות לשוחח עם הנאשם בשנית ולזמנו לפגישה עלו בתוהו, וביום 20.10.22 נודע כי הנאשם נעצר במסגרת תיק אחר, בחשד לביצוע שתי עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וגנבה. שירות המבחן ציין, כי עולה ספק ביחס ליעילות מעורבותו במסגרת צו מבחן וכן עולה ספק בדבר התאמתו של הנאשם לביצוע שירות לתועלת הציבור, ולפיכך בית המשפט התבקש לקיים דיון מחדש בעניינו של הנאשם ולבחון הטלת ענישה חלופית.

4. לבקשת הנאשם, הדיון נדחה מעת לעת, על רקע הטענה כי הנאשם צפוי להשתחרר ממעצר לטובת חלופה טיפולית. ואולם, בקשתו האחרונה של הנאשם לדחייה נוספת של הדיון נדחתה ביום 6.3.23, שכן סברתי כי בחלוף חמישה חודשים ממועד הגשת הבקשה, הגיעה העת לדון בה, בפרט בשעה ששחרורו של היחיד לחלופת מעצר אינו נראה לעין, ובשעה שברור כי גם אם ישוחרר לחלופת מעצר, לא יהיה בידו לרצות את עונש השירות לתועלת הציבור בזמן קרוב. לפיכך, בהחלטתי מאותו מועד בוטלו צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור ונשמעו טיעוני הצדדים ביחס לענישה חלופית.

5. ב"כ המאשימה טענה כי מלכתחילה סברה המאשימה שיש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם גבוה מזה שנקבע, כי מכל מקום, אין הליך שיקומי המצדיק חריגה מהמתחם, וכי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מצדיקות לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם.

6. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה בעיצומו של הליך טיפולי חיובי וכי הסתבכותו הנוכחית בתיק החדש היא מעידה המתרחשת מדי פעם בכל הליך שיקומי. ב"כ הנאשם טען כי הליך חיובי זה, אף אם היו בו מעידות, ואף אם המעידות אינן מאפשרות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, מצדיק גזירת עונש המצוי בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם התייחס גם לחלקו של הנאשם ביחס לחלקם של הנאשמים האחרים ולעונשים שנגזרו עליהם, וביקש לגזור על הנאשם תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

7. הנאשם בדברו האחרון ביקש שלא לגזור עליו מאסר בפועל על מנת שלא למנוע ממנו את האפשרות לפנות לטיפול במסגרת התיק החדש.

8. בתום הדיון ניתנה לנאשם אפשרות להודיע עד ליום 19.3.23 כי הוא מעוניין לצרף את התיק החדש, ואולם ב"כ הנאשם לא הודיע דבר עד למועד שנקבע, ומכאן שניתן להניח כי הנאשם אינו מעוניין לצרפו.

דין והכרעה

9. צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור בוטלו בשל נסיבות שאירעו לאחר גזר הדין, ועל כן לא מצאתי כי ישנה הצדקה לשקול מחדש את מתחם העונש ההולם, אשר נקבע על בסיס נסיבות ביצוע העבירות ורמת הענישה הנוהגת, ויש לאמץ את המתחם שנקבע במסגרת גזר הדין.
10. הצדדים התייחסו לעונש שהוטל על הנאשמים האחרים בתיק, ואולם שיקולים אלה של אחידות הענישה, רלבנטיים לקביעת המתחמים- בהתאם לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים. שיקול זה אינו רלבנטי לסוגיית קביעת העונש המתאים בתוך המתחם, המבוססת בעיקר על נסיבות אישיות של הנאשם ונסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירות.
11. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, דומה שכיום אין חולק על כך שעוצמתם של שיקולי השיקום אינה מצדיקה חריגה לקולא בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם. אמת, הנאשם נטל חלק בהליך טיפולי במסגרת התיק הנוכחי, לאחר שבאותה עת סבר שירות המבחן כי ישנה תוחלת לטיפול. ואולם לא ניתן להתעלם מההתרשמות הכוללת של שירות המבחן כבר באותו תסקיר, ממאפייניו האישיותיים של הנאשם ומאורחות חייו, המטילים ספק רב בדבר מידת מחויבותו לטיפול ומסוגלותו להתמיד בו. כפי שתואר בתסקיר, הנאשם מכור לסמים ולהימורים כבר מגיל צעיר. לאורך השנים, וכבר משנת 2006, כשהיה כבן 23, שולב בגמילה בקהילת "מלכישוע", הצליח לשמור על ניקיון מסמים במשך מספר שנים, שלאחריהן חזר להשתמש בסמים ולהמר, ושולב בהליכי גמילה גם באישופוזית "דולפין", בקהילת "רטורנו", במכון הירושלמי לטיפול בבעיית סמים ותחלואה כפולה, לאחר מכן שוב באשפוזית "דולפין" ולבסוף ב"מרכז שונטל", שבו שולב במסגרת ההליך הנוכחי.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בקווי אישיות אנטי סוציאליים, בדפוסים אלימים, התמכרותיים ועברייניים, אשר במצבי דחק קיצוניים נוטה לחזור למעגל השימוש בסמים ואלימות, שממנו הוא עורך מאמצים להתנתק.
12. הנה כי כן, התסקיר והנסיבות שאירעו לאחר גזר הדין מלמדים, כי אין מדובר במקרה שבו הנאשם עלה על דרך טיפולית נכונה ומעד פעם אחת או פעמיים, אלא שהנאשם מחזיק לאורך שנים בדפוסים אלימים והתמכרותיים, ומדי פעם הוא מצליח להיחלץ מהם למשך תקופות מוגבלות, אך בסופו של יום שב ומאמץ אותם כדרך להתמודדות עם מצבי דחק, ובין היתר שב ומבצע עבירות פליליות.
- המועד שבו ניתן גזר הדין חל בתוך תקופה שבה הנאשם הצליח, למשך פרק זמן מסוים, להתנתק מדפוסיו הבעייתיים, אך מעצרו המחודש והתנהלותו בשבועות שקדמו למעצר, כפי שתוארה על ידו לפני שירות המבחן, מלמדים כי הוא שב לאותם דפוסים.
13. מסקנה זו עולה גם מתוך גיליון הרישום הפלילי של הנאשם. הנאשם כבן 40 שנה, ומלבד התיק הנוכחי עומדות לחובתו עוד שמונה הרשעות קודמות בעבירות איומים, שיבוש מהלכי משפט, רכוש, אלימות ומין. הוא ריצה בשנת 2002 שני עונשי מאסר ממושכים, ולאחר מכן העבירות שביצע לאורך השנים זכו ליחס מקל מצד בתי המשפט, בכל פעם על בסיס הטענה כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקום. דא עקא שהליכי השיקום הנטענים לא מנעו

מהנאשם לשוב בכל פעם מחדש לדפוסים התמכרותיים, אלימים ופורצי חוק.

14. משהתברר כי קשה לקבוע שקיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, יש לתת משקל של ממש לשיקולי הגנה על הציבור, המצדיקים הרחקת הנאשם מן הציבור למשך פרק זמן משמעותי, ויש לתת גם משקל לשיקולי הרתעה כללית, בשל שכיחותה של עבירת הסחיטה והקושי האינהרנטי הטמון בגילויה ובאכיפתה.

15. כב' השופט סלע התייחס בהרחבה במסגרת גזר הדין לחלוף הזמן ולמשקלו במסגרת שיקולי הענישה. כפי שנקבע, לא היה שיהוי בהגשת כתב האישום, ואף שלא ניתן לזקוף את חלוף הזמן לחובת כל הנאשמים, לא ניתן להתעלם מתרומתו של הנאשם עצמו להתארכות המשפט. לא ניתן אף להתעלם מן העובדה, שבשנים שחלפו מאז ביצוע העבירות בתיק הנוכחי, ביצע הנאשם שתי עבירות נוספות וצבר שתי הרשעות נוספות, כך שבעניינו משקלו של חלוף הזמן הוא שולי.

16. משעה ששיקולי שיקום ממשיים אינם עומדים עוד על הפרק, מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מחייב לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי-עליון של מתחם העונש ההולם.

17. בהתחשב בעובדה שהנאשם מצוי בהליך פשיטת רגל, ואינו צפוי לשלם את הפיצוי שהוטל עליו בזמן קרוב, ולאחר שבוטלו רכיבי השירות לתועלת הציבור והמבחן, נותר כעת עונש צופה פני עתיד בלבד שאינו הולם, בשום אופן, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. מעשיו של הנאשם, ויתר הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, מחייבות במקרה דנן, הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה ממשית.

18. לנוכח האמור לעיל, תחת רכיבי השירות לתועלת הציבור וצו המבחן שבוטלו, אני גוזרת על הנאשם עונש של חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, ובמצטבר לכל עונש מאסר שהוטל עליו בתיק קודם.

19. הצדדים יודיעו עד ליום 1.5.23 מה הם ימי המעצר שיש לנכות.

20. יתר חלקי גזר הדין שניתן על ידי כב' השופט סלע ולא בוטלו יעמדו על כנם.

21. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים - על פי החוק.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.

